

Kapitola 8.

SOUČASNOST

K nastudování americké klasiky, dramatu N. Richarda Nashe, **Obchodník s deštěm**, se režisér Petr Vaněk rozhodl po delším rozvažování. Protože neměl představitele hlavního hrdiny jako u „Vlaků“, začal úplně z jiné strany. Tentokrát byla na prvním místě scénografie. Všechno mělo být pouze náznakové, otevřené a vzdušné, na jevišti pouze několik trámů, které měly představovat strop i stěny. Žádné dveře, jenom schody dolů, stůl a vyvýšený prostor jako půda.

Původní drama upravil Petr na úsměvný a současně dojemný příběh se šťastným koncem. Nejednalo se ale o žádnou komedii. Většina rolí byla charakterních. Proto bylo třeba počítat s určitým zákonitým vývojem postav v průběhu představení. Tento vývoj byl jednoznačně na hercích více než na režii.

Tehdy jsme měli asi opět trochu štěstí. V Ostrře sledovaných vlcích s námi hrál Jiří Varhaník, který přivedl z Jihlavy rockera Vítězslava Schreka. Další složkou představení byla hudba, které se také ujal Jiří Varhaník. Měl vše promyšlené tak, že veškerá hudba, hraná výhradně živě na akustické nástroje, působila naprosto přirozeně a zároveň i posouvala děj. V některých momentech to dokonce vyznělo, jako by Starbuck s hudbou opravdu kouzlil. Režisér to velmi oceňoval a podle jeho slov byla velká škoda, že hodnotitelé tomuto detailu nevěnovali více pozornosti. **Premiéra se uskutečnila 14. března 2011.**

Na Třeštském divadelním jaru bylo představení přijato s velkým nadšením. Zde jsme posbírali řadu festivalových cen: Čestné uznání pro Aleše Smejkal za roli Jima Curryho a pro Jiřího Varhaníka za roli Jonáše Curryho. Další ceny získali Vítězslav Schrek za herecký výkon v postavě Billa Starbucka, Petr Vaněk za režii, soubor za inscenaci. Obdrželi jsme také Doporučení na Celostátní přehlídku v Děčíně.

V květnu 2011 jsme se účastnili 20. ročníku Celostátní přehlídky amatérského divadla v Děčíně. Celkem jsme odehráli devět představení, z toho dvakrát v Polné.

Obchodník s deštěm

Počet odehraných divadelních představení letošního jubilejního ročníku Jara nám říká, že jsme se pomalu přesunuli do druhé poloviny. Čtvrtý festivalový večer jsme mohli premiérově zhlédnout Obchodníka s deštěm v podání DS Duha Polná.

Nadčasová hra z 50. let minulého století je plná střetů reality a fantazie, ale ve hře lze nalézt až podivuhodnou hloubku, která je ztvárněna lehce a s humorem. Publikum bylo potěšeno, líbily se kostýmy, živá hudba a celková barevnost představení.

Ladislav Vrchovský, coby patron tohoto představení, zhodnotil, že právě zhlédl věrohodné a pravdivé divadlo. Ocenil práci s pocity herce i přes nevyrovnanost hereckých výkonů. Pochválil soubor, že byl tak odvážný a zapojil do hry místo zbraní hudební nástroje. Toto povýšení bylo povedené. Text, který si sami upravili, hodnotil jako obohacující. Na scéně bylo vše, co na ni patří. Účinkující zatím neumí zakrýt přechody na scéně, ale to je jen otázkou času, než si na ni zvyknou a zažijí si ji. V komedii bylo příliš vidět režijní aranžmá, režie by se měla upozdat. K hudbě a světům neměl lektor připomínky, soubor již pracuje poučeně. Drobná výtka byla ke kostýmu Snooki, jenž se vymykal prostředím. Postava Jonáše mluvila příliš rychle, a to na úkor sdělení. Jim byl ze začátku přehraný, naopak Líza podala plastický výkon a je na ní vidět vnitřní řízenost. Starbuckovi chyběla tajemnost, ale se vším si dokázal pomoci – jednoduše přes úsměv. Měl by ubrat hvězdovství a přidat člověčenství. Nejkladnější byla ohodnocena postava otce pro svou uměřenost.

Jiří Juráš označil Obchodníka s deštěm za skvostné, přesvědčivé a silné představení, které nechtěl přilížit připomínkovat. Dodal, že herci působili ke konci unaveně.

Radvanu Páclovi přinesli divadelníci zážitek. Vystupující předvedli i hru se sebou samým. Cítil se ochuzen, že vztah mezi Lizou a Starbuckem byl skrytý.

Porota byla potěšena, že soubor divákovi sdělil „něco“, a to je důležité.

Seminář navštívili i zástupci národní přehlídky ve Vysoké nad Jizerou, kteří ocenili soubor, že na naši třeštskou přehlídku šli s premiérou.

Závěr tradičně patřil divadelníkům. Vedoucí poděkoval divákům, porotě i hercům, kteří se snažili hrát romantickou komedii, jak nejlépe uměli. Přesto ví o svých slabínách a budou na sobě pracovat. Tečku za seminářem udělal předseda poroty. Poděkoval za skutečně dobré divadlo, které by mělo vidět co nejvíce lidí!

Divácká anketa: 57x výborně, 5x průměrně

MM

Recenze Třeštské divadelní jaro Oko č. 5

Nathalien Richard Nash

OBCHODNÍK S DEŠTĚM

Premiéra: 14. března 2011

Bill Starbuck	Vítězslav Schrek	zpěv, kytara, bicí, tamburína, výběr hudby
H. C. Curry	Petr Vaněk	zpěv, bubínek (džembe)
Jonáš Curry	Jiří Varhaník	zpěv, banjo + výběr hudby
Jim Curry	Aleš Smejkal	zpěv + buben
Líza Curryová	Jitka Smejkalová	zpěv + rumbakoule
Snooki	Veronika Legerská	zpěv, housle + buben
File	Václav Novotný	zpěv + basa
Šerif Tomas	František Mátl	zpěv + harmonika

Režie: Petr Vaněk

Přeložil: Milan Lukeš

Návrh scény: Radim Vaněk

Scéna: a kostýmy: Kolektiv

Světla: Martin Jekl

Výběr hudby: Vítězslav Schrek, Jiří Varhaník

Text sleduje: Alexandra Novotná

Píseň „Líza“ autor: Jiří Varhaník (text i melodie)

Technická spolupráce: Marie Vaňková

Účast na divadelních přehlídkách:

Duben 2011 - Třeštské divadelní jaro

Čestné uznání Aleš Smejkal za roli Jima Curryho

Čestné uznání Jiří Varhaník za roli Jonáše Curryho

Ceny: Vítězslavu Schrekovi za herecký výkon v postavě Billa Starbucka

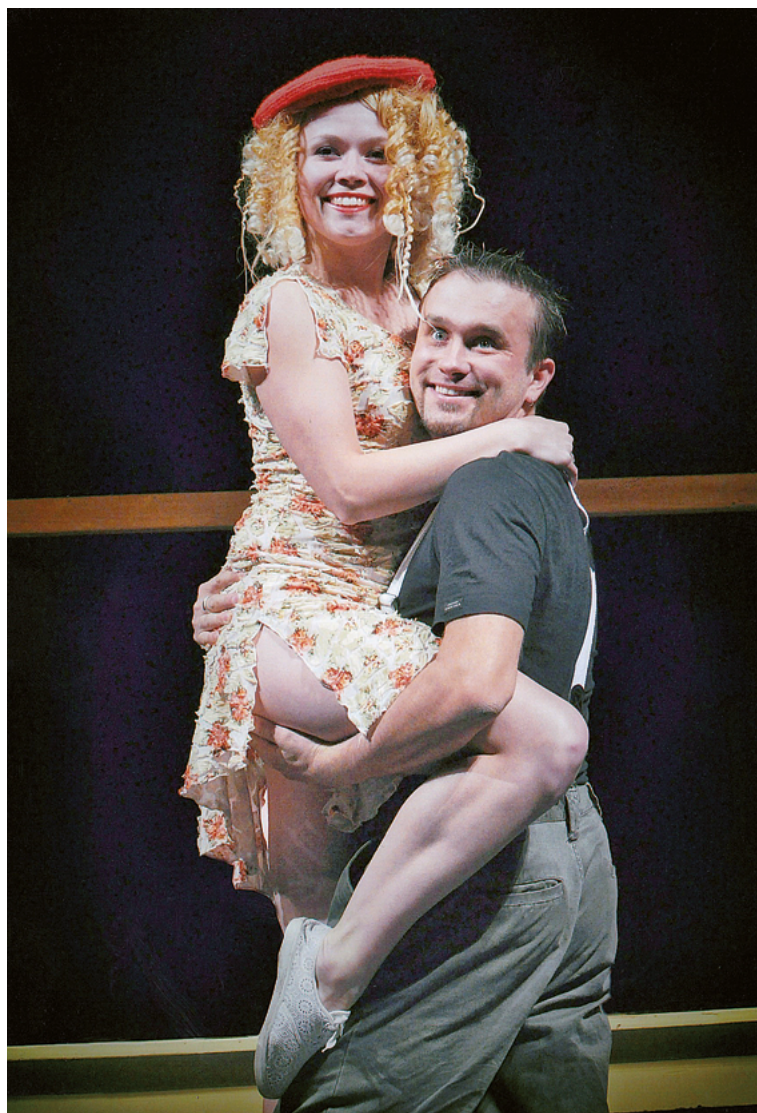
Petr Vaněk za režii

Soubor za inscenaci

Doporučení na celostátní přehlídku Divadelní Děčín 2011

Květen 2011 - Celostátní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla,

20. ročník Děčín - účast

Veronika Legerská, Aleš Smejkal

Jiří Varhaník, Vítězslav Schrek

Václav Novotný, František Mátl, Vítězslav Schrek, Jitka Smejkalová, Aleš Smejkal

Petr Vaněk, Vítězslav Schrek, Aleš Smejkal

Vítězslav Schrek, Petr Vaněk, Jitka Smejkalová

Václav Novotný, František Mátl, Jiří Varhaník, Petr Vaněk, Vítězslav Schrek, Jitka Smejkalová, Veronika Legerská, Aleš Smejkal

V poslední hře hrálo ze souboru pouze pět lidí, ostatní už by si ale také zase rádi zahráli. Vybrali jsme tedy nový text k dramatizaci ze stejnojmenné knihy Vojtěcha Steklače a Pavla Zemka **Volejte linku**. Téma inscenace čerpá z knihy, která zpracovává příběhy lidských problémů, krizí a selhání, jak je řešili psychiatři pražské „Linky důvěry“. Hlavní téma se opírá o rozhovory psychologa a desetiletého chlapce z rozvráceného manželství. Vše je opět inscenováno s nadsázkou, humorem, ale velmi citlivě, aby se neztrácely vážnější společenské tóny předlohy. Do souboru přibyli i další členové.

Příběhy lidských problémů, krizí a selhání, jak je psal život v dramatizaci Petra Vaňka

Dramatizace knihy Vojtěcha Steklače a Pavla Zemka

VOLEJTE LINKU

Premiéra: sobota 2. února 2013

Di Castello	Radek Žilka - zpěv, klavír, saxofon, klarinet
barmanka Alenka	Veronika Legerská – zpěv, alternace Klára Kuníková
syn Honzík	Jan Večeřa
Eva Geislerová	Karla Zmeková
bratr Geisler	Miroslav Vala
Matoušková	Dagmar Jeřábková
Prokeš	Martin Jekl
Prokešová	Olga Smejkalová
Arnošt Mašek	Jiří Křestán
Mašková	Jitka Smejkalová
Dáša	Eva Mikšíčková
Otík	Jiří Šalomoun
Poupa	Miroslav Vala
Poupová	Stanislava Jeklová
Emil	Miroslav Kučera
Právník	František Mátl
MUDr. Vágner	Petr Vaněk
Zibrová	Marie Vaňková

Režie: Petr Vaněk Hudba: Radek Žilka - klavír, klarinet, saxofon
Světla, zvuk: Jaroslav Jekl, Daniel Škareda, Tadeáš Vaněk

Účast na přehlídkách

15. 3. 2013 – Jarní vesnický festival Vřžanov

28. 9. 2013 – Festival Hrabalova ostře sledovaná Polná

18. 10. 2013 – podzimní divadelní festival „Divadelní listí Třešť“

Kromě Jana Večeři ještě Jiří Šalomoun, Klára Kuníková a Eva Mikšíčková. Eva stála na jevišti poprvé. Všechny nás naprosto odbourala, když při generální zkoušce ve vypjatém dialogu s matkou svého milence suverénně odhodila vypůjčený župan a jen ve spodním prádle odkráčela středem jeviště. **Premiéra byla 2. února 2013.** Protože soubor neměl tentokrát žádné ambice na soutěžní přehlídky, zahráli jsme hru na nesoutěžním podzimním festivalu Divadelní listí Třešť a také v září na našem festivalu Hrabalova ostře sledovaná Polná. Bylo odehráno pět představení, z toho tři v Polné.

Olga Smejkalová, Petr Vaněk

Nahoře zleva: Alena Michalová, Jitka Smejkalová, Jiří Křestán, Eva Mikšíčková, Jiří Šalomoun, František Mátl, Stanislava Jeklová, Miroslav Kučera, Klára Kuníková, Miroslav Vala, Karla Zmeková, Tadeáš Vaněk, Dagmar Jeřábková Dole zleva: Martin Jekl, Olga Melicharová, Jan Večeřa, Marie Vaňková, Petr Vaněk, Radek Žilka, Jaroslav Jekl, Zdeňka Jeklová

Jitka Smejkalová, Jiří Křestán, Veronika Legerská

Jan Večeřa, Veronika Legerská, Radek Žilka

Jiří Křestán, Eva Mikšíčková, Jiří Šalomoun

Aldo Nicolaj, překlad Jan Makarius

TŘI NA LAVIČCE

Premiéra: sobota 24. 9. 2016

Luigi: František Mátl
Silvestr: Petr Vaněk
Ambra: Jitka Smejkalová

Režie: Petr Vaněk Hudba: Petr Vaněk ml.
Světla: Jaroslav Jekl Zvuk: Aleš Smejkal, Tadeáš Vaněk
Text sleduje: Marie Vaňková Filmový záznam, foto: Jaroslav Jekl
Technická spolupráce: Zdenka Jeklová

Účast na přehlídkách

24. 9. 2016 - Festival Hrabalova ostře sledovaná Polná

14. 3. 2017 - Festival Třeštské divadelní jaro (Oblastní přehlídka)

Ceny: Cena diváků

Cena za inscenaci hry Tři na lavičce

Cena za hereckou souhru pro Petra Vaňka, Františka Mátlu a Jitku Smejkalovou

Nominace na Celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla Piknik Volyně

24. 3. 2017 - Divadelní přehlídka Honzlův Humpolec

1. 4. 2017 - Jarní vesnický festival Vržanov

27. 4. 2017 - Kulturní dům Stonařov

29. 4. 2017 - Oblastní přehlídka Štítno ve Štítně u Opavy

6. 5. 2017 - Jarní sešlost Boleradice

11. 5. 2017 - Celostátní divadelní přehlídka piknik Volyně

16. 5. 2017 - Divadlo Na Kopečku Jihlava 2x

31. 5. 2017 - Divadelní festival Ludvíka Němce v Bystřici u Benešova

5. 9. 2017 - Národní přehlídka FEMAD Poděbrady

30. 9. 2017 - Festival Hrabalova ostře sledovaná Polná - (náhradní program)

21. 10. 2017 - Telč

22. 10. 2017 - Vysoké Studnice

23. 11. 2018 - 35. ročník Divadelní Příbyslav 2018

20. 1. 2019 - Dobronínské chumelení

Petr Vaněk

Už v roce 2011 se nám dostal do ruky text, komorní tragikomedie Aldo Nikolaje **Tři na lavičce**. Stále jsme ji odkládali, ale věděli jsme, že si ji moc chceme zahrát. Hlavní problém byl, že jsme neměli třetího herce. Po derniéře hry Volejte linku odešli někteří členové souboru studovat mimo Polnou a další byli doslova pohlceni svým zaměstnáním a na divadlo už jim nezbývalo tolik času. Začali jsme tedy hledat partnera do naší trojice. František Mátl po svém posledním účinkování ve hře Obchodník s deštěm prohlásil, že je to jeho poslední hra. Ale nakonec se Jitce podařilo Františka přesvědčit argumentem, že budou hrát důchodce, tedy sami sebe. Použili jsme úpravu textu Alexandra Gregara, herce a režiséra divadla „Jesličky“ z Hradce Králové. Při zkoušení jsme si postupně celou hru přizpůsobili svým pocitům a pohledu na problematiku stáří. Například téma vojny je celé postaveno na opravdových zážitcích, kdy František Mátl, veterinář, byl u zdravotnické služby ve funkci „hygienika potravin“ a Petr Vaněk byl na čáře u špiónů a radistů.

Naše oblíbená scéna byla při krmení vodního ptactva. Řeku totiž režisér umístil do hlediště, a když František na konci krmení prohlásil: „Nežerou nám to!“ Propukli diváci v hurónský smích. Náhodná kolemjdoucí paní Ambra, kterou hrála Jitka Smejkalová, výborně doplňovala oba stárnoucí kamarády. Vnášela do hry zvláštní napětí. Při scéně, kdy všichni tři sedí rozkročmo na lavičce, kterou si ve své fantazii změnili v loďku, byla souhra téměř absolutní.

Premiéra byla v sobotu 24. října 2016.

Na Třeštském divadelním jaru jsme byli úspěšní a získali řadu cen: *Cenu diváků*, *Cenu za inscenaci*, *Cenu za hereckou souhru*, *Nominaci na Celostátní přehlídku amatérského činoherního a hudebního divadla Piknik Volyně*.

V květnu 2017 jsme vystoupili na Celostátní divadelní přehlídce Piknik Volyně.

Při zájezdech jsme nejvíce legrace zažili vždycky cestou. Když jsme míjeli nějaký zemědělský podnik, tak nám František Mátl, coby veterinář, líčil, jak zde při své praxi léčil zvířata. Poslouchali jsme našeho Jamese Herriota, hltali jsme každé jeho slovo a dodnes jsme přesvědčeni, že v okruhu padesáti kilometrů od Jihlavy znal každou krávu jménem.

Ladislav Vrchovský (divadelní kritik a spisovatel) o našem představení na Třeštském festivalu prohlásil:

„Byl to jeden z nejsilnějších diváckých zážitků, s jakým se lze potkat na neprofesionálním jevišti v celé České republice.“

Největší úspěch jsme zaznamenali na přehlídce v Poděbradech. Nabitě divadlo s námi souznělo od prvního okamžiku až do závěrečné písně Luise Armstronga. Při hodnocení, v takzvaném kruhu, se režisér Jiří Frehár zhlédl v představitelce Ambry Jitce Smejkalové, kterou nazval feliniovskou herečkou. Režisér Petr Kracik nám přiznal, že šel na představení s určitým despektem, ale prý jsme ho nakonec opravdu „dostali“. František Mátl s námi nakonec odehrál dvacet repríz. Svoji postavu Silvestra ztvárnil tak přesvědčivě, že některé diváky dojímal až k slzám. Sám uznal, že to bylo krásné zakončení jeho ochotnické kariéry.

Foto: Radek Lavička

Petr Vaněk, František Mátl

František Mátl, Petr Vaněk

František Mátl, Jitka Smejkalová

Petr Vaněk, Jitka Smejkalová, František Mátl

Petr Vaněk, Jitka Smejkalová, František Mátl

Závěr představení

Pátek 15. 9. od 20.30

Dívaldo DUHA Polná

uvádí

Aldo Nicolaj

TŘI NA LAVIČCE

REŽIE:

Petr Vaněk

O HŘE:

Byla jednou jedna lavička a na té se scházeli tři důchodci. Chcete vědět, jak to bylo dál?

Komediálně laděný příběh dvou osamělých mužů Silvestra a Luigiho, které sbližuje hledání odpovědi na otázku, proč tady vlastně jsou. Ale jejich setkání se slečnou Ambrou je doslova školou životního optimismu.

ÚČINKUJE:

Petr Vaněk, František Mátl, Jitka Smejkalová

Jitka Smejkalová, Petr Vaněk

Divadlo DUHA Polná z.s.

Tři na lavičce

Komedialně laděný příběh dvou mužů Silvestra a Luigiho, které sblížíže marné hledání odpovědi na mučivou otázku, proč tady vlastně jsou. Ale jejich setkání se slečnou Ambrou je pro ně, doslova školou životního optimismu.

Autor: Aldo Nicolaj Režie: Petr Vaněk

Luigi: František Mátl
Silvestr: Petr Vaněk
Ambra: Jitka Smejkalová

Divadlo DUHA Polná, z.s. opět zazářilo na Třeštském divadelním jaro. Získalo dvě hlavní ceny. Nominaci na Celostátní přehlídku amatérských činoherního a hudebního divadla Piknik Volyně a také Cenu diváků.

Předseda poroty TDJ Ladislav Vrchovský napsal v závěrečném hodnocení:

Tři na lavičce velmi známého italského dramatika Aldo Nicolaje nastudovalo Divadlo DUHA Polná. Byl to jeden z nejsilnějších diváckých zážitků, s jakými se lze potkat na neprofesionálním jevišti v celé České republice.

Program k divadelnímu představení

Oceněná inscenace Petra Vaňka Tři na lavičce vyráží na štace

STONAŘOV, JIHLAVA (jv) – Také Stonařov a Jihlava uvidí inscenaci nostalgické komedie **Tři na lavičce**, s níž letos v březnu uspěl soubor Duha Polná na oblastním nominačním festivalu Třeštské divadelní jaro.

Známost komedii autora Aldo Nicolaje režíroval v Polné principál DS Duha Petr Vaněk. Spolu s ním se v komorní hře o starostech i touhách v seniorském věku představují jihlavský herec František Mátl a kmenová členka DS Duha Jitka Smejkalová.

Tři osamělí lidé se v příběhu potkávají na lavičce v parku, aby počáteční nedůvěru postupně proměnili v blízké přátelství a připravili poslední velký plán. V Třešti celý soubor získal Cenu poroty za inscenaci a za herickou souhru a byl nominován na národní přehlídku Divadelní piknik Volyně 2017.

V dubnu se DS Duha vypravil s inscenací **Tři na lavičce** velmi úspěšně také za publikem do Vřžanova. Další reprízu kome-

JITKA SMEJKALOVÁ a **FRANTIŠEK MÁTL** v polské inscenaci **Tři na lavičce**. Ta se teď chystá za publikem do Stonařova a do Jihlavy. Foto: Jiří Varhaník

die bude hostit 27. dubna od 19 hodin Kulturní dům ve Stonařově, kam polské kolegy pozvali k hostování stonařovští ochotníci.

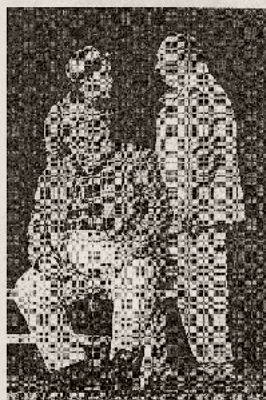
Jihlava uvidí Vaňkovu inscenaci **Tři na lavičce** v neděli 16. května. Od 14 hodin bude

uvedena na jevišti Divadla Na Kopečku. Prostředí divadla doplní ve foyer a na malé scéně Viola od 4. května výstava obrazů studentek z heleninské UMRUM Kateřiny Hiesbókové, Venduly Kosové a Anny Tretové.

OKEM poroty:

Divadlo DUHA Polná: Tři na lavičce

Známost a hodnotově dostatečně prověřená hra Aldo Nicolaje nabízí tři role pro vynikající herce – a v případě amatérských divadelníků tři doslova olbřímí úkoly. Navíc je postavena na promluvách, na dialogu, respektive triu, s minimálním prostorem pro diváckou akci, má téměř rozkladový charakter. Všichni tři herci musí mít předpoklady k filozofickému herectví vystupujícímu jemná duševní hnutí předepsaných postav, hrát ve volném prostoru pouze na zahradní lavičce a s několika rekvizitami. A hraje se o hlubší naděje člověka. Jemně se životní dráha uzavírá, příběh tedy brozí i pádem do sentimentu, který není vzhlednou katastrofou.

Jedním z předpokladů úspěchu této komorní hry na jevišti je naorezení a uplatnění dramaturgicko-režijního výkladu pro odlišnost obou mužských postav. Jisté předpoklady k tomu dává

už dramatik a herci z Polné jich využijí. Luigi (František Mátl) je věčný, racionální chlap, který se drží při zemi a ustavičně koriguje svého nového přítele Silvestra (Petr Vaněk), jenž je rozvolávaný, bytí až fanfárovským sebevědomím, prožívá ve své fantazii jako skutečnost návrat do krajiny svého dětství, aniž si připustí neuvěřitelný věk. Ona muž dlouho skrývá před tím druhým svou ne vždy příjemnou osobní situaci, která je pro ně až ponižující, ale k přezítí natoučen musí dojít. V tom pozdním věku jsou také trochu soupeři: to když se v parku objeví Ambra, v podání Jitky Smejkalové zdánlivě trochu natvrdlá, ale společenská, bezprostřední praktická žena, která dokonce v Silvestru vidí pro své záliby. Divadelní herci jsou rozdání, v hlouposti se prohodí vzájemnost, která přiblíží. Přesvědčí, že veselý tón jsou vyvažovány i komickými momenty, dokonce se úspěšně podaří narušit iluzivní charakter herectví přímým kontaktem s "hláštěm" když si muži udělají z divácké husy na rybníku a "krmí", je přeci jen Aldo Nicolaj uzavře

Recenze
OKO 8.8

Zbytek souboru samozřejmě vítal naše komorní úspěchy, ale na druhou stranu jim chybělo hraní. My tři jsme si jezdili s „Lavičkou“ a oni stáli. Uznali jsme, že mají pravdu a Jitka Smejkalová na schůzku divadla do Zámecké restaurace přinesla nepříliš známou knihu svého milovaného spisovatele Pavla Kohouta **Nápady svatě Kláry**. Všichni okamžitě zajásali a předsevzali si, že si musí knihu přečíst. Za týden vzalo předsevzetí za své. Čtenáři vesměs podotýkali, že knize nerozumí, nevidí v tom komedii a je to zmatek. Jediná, která zůstala stále nadšená a plná elánu, byla Eva Mikšíčková. A opravdu se stala hlavním iniciátorem a s vervou sobě vlastní vše organizovala.

Rozdělili jsme si funkce a zase vyhlásili konkurz, protože jsme potřebovali nejméně deset mladých lidí. Tentokrát jsme nenechali nic náhodě. Po čtrnáctidenní masívní kampani na internetu, v novinách i při osobních kontaktech jsme očekávali stovky žádostí mladých herců prahnoucích po divadelní slávě. Přišlo jich deset. A bylo zase po konkurzu, jako před třiceti lety. A jako před třiceti lety jsme vzali všechny. Byli totiž bezvadní.

Dramatizace a úprava autorova textu byla natolik razantní, že jsme se obávali reakce autora. Proto jsme se rozhodli požádat Pavla Kohouta o osobní schůzku. Od našeho kamaráda Milana Schejbala jsme získali telefonický kontakt a na schůzku vyslali Jitku Smejkalovou s Petrem Vaňkem. Pan Kohout se s nimi skutečně sešel. Scénář přijal se slovy, že se na to podívá a že dá vědět. A opravdu nám přišel e-mail se stručným textem: „**Klidně si to hrajte, přeji vám hodně úspěchů, zlomte vaz.**“ Hrál nás celkem dvacet pět a víc než polovina byli začínající herci. Mladou partu chlapců a dívek, kteří hráli studenty, to bavilo hlavně proto, že celou taneční choreografii s nimi nazkoušela Šárka Vaňková, jedna z vedoucích jihlavského tanečního Spolku Hotch-Potch. Struktura inscenace byla dost komplikovaná, ale přesto jsme se při zkouškách často smáli mnoha komickým situacím. Velmi dobře se uplatnil Michal Geier, partner Evy Mikšíčkové, který, ačkoliv stál poprvé na jevišti, zvládl při své premiéře zahrát školníka, automechanika, otce i kulisáka. Vzpomínáme také na odvahu Jiřího Šalomouna, který statečně běhal téměř nahý po jevišti v roli záletného tajemníka KSČ.

Premiéra byla 10. června 2017 v Polné. U nás měla hra velký ohlas, protože všichni hráli s obrovskou chutí a nasazením. Po premiéře si většina herců se zájmem přečetla Kohoutovu knihu. Bylo to naše první divadlo, kdy si soubor přečetl text až po premiéře. Na Třeštské divadelní jaro jsme tentokrát jeli bez větších ambicí. K našemu překvapení se hra porotě líbila, byla oceněna úprava a dramatizace komplikovaného Kohoutova textu. Získali jsme Čestné uznání pro Petra Vaňka za režii a pro Karolínu Klusáčkovou za postavu Kláry. Ceny získali i Petr Vaněk a Jitka Smejkalová za scénář a dramatizaci. Odehráli jsme pět představení, z toho čtyři v Polné.

Volně na motivy stejnojmenné knihy Pavla Kohouta

NÁPADY SVATÉ KLÁRY

Premiéra: sobota 10. 6. 2017

Libor Plavec
Jan Brunát
Marie Látalová Spurná, zástupkyně
Karel Urban
Václav Karas
Josef Fuchs
Zima, školník, voják
Zimová
Plavcová
Brunátová
Učitelka Olga
Babička

Miroslav Vala
Jiří Křestan
Stanislava Jeklová
Martin Jekl
Aleš Smejkal
Jiří Šalomoun
Michal Geier
Jitka Smejkalová
Eva Mikšíčková
Karla Zmeková
Olga Melicharová
Marie Vaňková, Dagmar Jeřábková

Studenti:

Klára
Bašus
Baťková
Dušek
Erenberger
Javůrková
Slámová
Šefrnová
Tikal
Urbanová

Karolína Klusáčková
Patrik Chmelař
Veronika Legerská, Natálie Melicharová
Jan Večeřa
Cyril Coufal
Eliška Řeháková
Dagmar Filipenská
Tereza Peltánová
Matyáš Vaněk
Alexandra Niejadlíková

Režie: Petr Vaněk

Choreografie: Šárka Vaňková

Světla: Libor Mikšíček

Kostýmy: Marie Vaňková

Dramatizace: Petr Vaněk, Jitka Smejkalová

Hudba: Petr Vaněk ml.

Zvuk: Martin Sobotka

Text sleduje: Dagmar Jeřábková

Účast na přehlídkách

28. 9. 2017 - 13. ročník festivalu - Hrabalova ostré sledovaná Polná

18. 3. 2018 - 57. ročník festivalu - Třeštské divadelní jaro (soutěžní postupová přehlídka)

Čestné uznání: Petrovi Vaňkovi za režii

Karolíně Klusáčkové za postavu Kláry

Ceny: Petru Vaňkovi za scénář a dramatizaci

Jitce Smejkalové za scénář a dramatizaci

Zvláštní čestné uznání členky poroty Aleny Veliké čouhajícím nohám Jindřicha Zimy pro Michala Geira

Veronika Legerská, Dagmar Filipenská

Alexandra Niejadlíková, Jiří Křestan, Tereza Peltánová, Karolína Klusáčková

Tereza Peltánová, Alexandra Niejadlíková, Karolína Klusáčková, Cyril Coufal, Eliška Řeháková

Eliška Řeháková, Dagmar Filipenská, Matyáš Vaněk, Patrik Chmelař

Martin Jekl, Alexandra Niejadlíková

Eliška Řeháková, Veronika Legerská

Jiří Křestan, Eva Mikšíčková

Veronika Legerská, Jan Večeřa

dějí. To se promítne do výsledků školních písemek, sázkové loterie Sportky, i do života funkcionářů režimu. Co všechno způsobí Klárčina schopnost v životě malého města, o tom se hraje. Hraje se však také o zničení světa, ve kterém si každý může svobodně říkat, co ho napadne, a svobodně si rozhodovat o vlastní budoucnosti.

Režisér inscenace Petr Vaněk při práci na samotném jevištním tvaru použil řadu interpretačních hereckých i výtvarných technik. Od číselného herectví ve stylizované podobě přes taneční a pěvecká čísla a silně stylizované obrazy postupoval k výslednému tvaru, který byl poutavý nejen díky samotnému příběhu, ale i díky vizuální stránce. Občas sice drhla logika děje (např. přítomnost dívky Kláry na konferenci pedagogického sboru školy), ale to se na výsledku představení podstatně negativně nepodepsalo.

Početný herecký soubor, který vznikl až při realizování záměru uvést na jevišti dramaturgizaci Kohoutova díla, vykazoval v průběhu představení vlastní zaujetí tématem i provedením, velký náboj energie a v některých případech i vyspělé herectví.

Co na to diváci

- Zdálo se mi, že konec přišel moc rychle. Mladší diváci, kteří nezažili rok 1968, nemuseli pochopit, o co šlo.
- Naopak mně se konec moc líbil. Líbilo se mi to jako celek, ale konec obzvlášť.
- Představení se mi moc líbilo, nikdy jsem se nenudil, jen ten konec přišel moc rychle a nečekaně.

Velkým nedostatkem však byla nízká úroveň mluvního projevu téměř všech účinkujících. Naopak taneční čísla (ba i některá pěvecká) snesou nejpřísnější měřítko.

Velkým kladem inscenace i představení je samotný dramaturgický výběr. Připomínka historické skutečnosti způsobem, ve kterém nechýbí humorný nadhled, je vždy vděčnou podívanou. Samotná práce na inscenaci, pro kterou bylo nutno vyhlásit konkurs na místa v hereckém souboru, přinesla zúčastněným seznámení s historií Československa, setkání s divadlem jako tako

vým, nové přátelské osobní vztahy a možnost další týmové práce. Kdyby nic jiného, jen toto je veliký přínos.

Aktuálnost tématu nelze Nápadům svaté Kláry upřít. V příběhu dívky nadané nevšedními schopnostmi, v příběhu postavy Kláry, která symbolizuje proces Pražského jara, možnost svobodně řídit život lidského jedince i státu, ve kterém svobodný člověk může a chce žít, nechýbí okamžik zmaru všech nadějí. K tomu dochází zobrazenou srpnovou invazí vojsk Varšavské smlouvy do Československa, invazí vedenou tehdejšími vedeními Sovětského svazu. Svrchovanost státu, ve kterém žijeme, je však i důležitým tématem dneška. Nápady svaté Kláry jsou tak nejen připomínkou minulosti, ale i varováním před možnou nežádoucí budoucností.

Ladislav Vrchovský

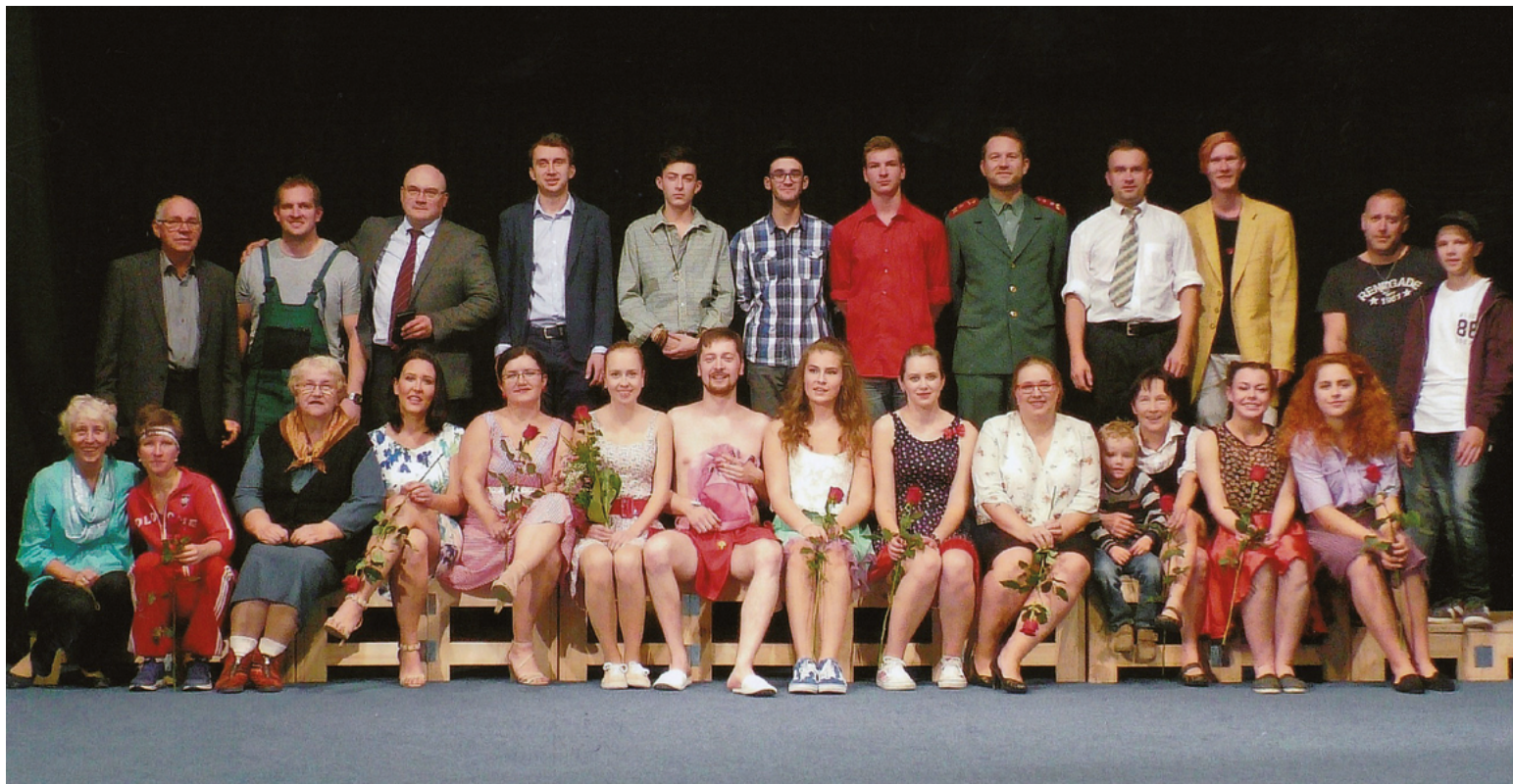
OKEM poroty:

Nápady svaté Kláry

Divadlo DUHA Polná, z. s.

Satirický román Nápady svaté Kláry napsal spisovatel a dramatik Pavel Kohout s úmyslem popsat atmosféru v komunistickém Československu šedesátých let minulého století. Petr Vaněk, v jedné osobě režisér i spoluautor scénáře, a Jitka Smejkalová, rozsáhlý text uchopili s cílem vytvořit dramaturgizaci pro jevištní uvedení. Učinili tak šťastným a poučeným způsobem. Vepsali do děje muzikálové scény s rokenrolovou (bohužel ne vždy) hudbou, symbolizující svět svobody. Tím vytvořili nosný dramatický konflikt mezi mladou generací a dospělými, poplatnými totalitnímu režimu.

Příběh je jednoduchý: Dívka Klára má schopnost předpovědět průběh budoucích

Nahoře zleva: Petr Vaněk, Michal Geier, Jiří Křestan, Miroslav Vala, Patrik Chmelař, Cyril Coufal, Jan Večeřa, Martin Jekl, Aleš Smejkal, Matyáš Vaněk, Libor Mikšíček, Martin Sobotka
Sedící zleva: Dagmar Jeřábková, Olga Melicharová, Marie Vaňková, Eva Mikšíčková, Karla Zmeková, Karolína Klusáčková, Jiří Šalomoun, Eliška Řeháková, Dagmar Filipenská, Stanislava Jeklová, Šimon Smejkal, Jitka Smejkalová, Tereza Peltánová, Alexandra Niejadliková

Karolína Klusáčková, Dagmar Filipenská, Natálie Melicharová, Alexandra Niejadlíková, Tereza Peltánová

Závěrečný večer festivalu v Třešti - ocenění

Horní řada: Matyáš Vaněk, Karolína Klusáčková, Jitka Smejkalová, Aleš Smejkal, Stanislava Jeklová, Michal Geier, Dagmar Jeřábková
Dolní řada: Patrik Chmelař, Alexandra Niejadlíková, Tereza Peltánová, Martin Jekl, Karla Skočdoplová, Miroslav Vala

Foto: Jaroslav Jekl

Jan Večeřa, Alexandra Niejadlíková, Dagmar Filipenská, Cyril Coufal, Olga Melicharová, Eliška Řeháková, Veronika Legerská, Matyáš Vaněk, Patrik Chmelař

Dva členové našeho divadelního souboru se zúčastnili POHÁRKU SČDO (Svaz českých divadelních ochotníků), soutěž monologů a dialogů, s úvodním dialogem mikrokomedie **Bohouš** Františka Vlčka. Za svůj skvělý výkon získali první místo v oblastním a druhé v národním kole.

František Vlček st.

BOHOŠ (dialog)

Premiéra: 31. března 2018

Alois Randa Petr Vaněk
Miluše Metelková Jitka Smejkalová

Režie: Petr Vaněk Úprava: Petr Vaněk
Hudba: Petr Vaněk ml.

Účast na přehlídkách:

31. 3. 2018 - Oblastní přehlídka POHÁREK SČDO 2018 Velká Bystřice Memoriál Zdeňka Kokty

Ceny: 1. místo pro Petra Vaňka a Jitku Smejkalovou
Doporučení do národního kola POHÁRKU

8. - 10. 6. 2018 – XLVI. Ročník národní přehlídky POHÁREK SČDO 2018 Velká Bystřice Memoriál Zdeňka Kokty

Ceny: 2. místo a diplom pro Aloise Randu a Miluši Metelkovou
15. 10. 2018 - Celostátní přehlídka Krakonošův divadelní podzim Defilé Pohárku SČDO

3. - 4. 11. 2018 – Národní přehlídka jednoaktových her v Holicích

VÝZNAMNÍ LIDÉ, KTERÍ NÁS OVLIVNILI

Další pomoci v naší práci byly divadelní semináře, při kterých jsme se dozvěděli fakta o tom, co děláme špatně a jak to zlepšit. Rozhovory probíhaly při hodnocení na přehlídkách, ale i osobně. Naučili jsme se za ta léta vnímat kritické připomínky jako pomoc pro naši další práci. Nelze jmenovat úplně všechny. Tak alespoň ty, kteří nás ovlivnili úplně nejvíc. Všem na dálku za všechny nám udělené rady, dodatečně děkujeme.

Prof. PhDr. Jan Císař, český divadelní pedagog, dramaturg, historik, teoretik a kritik

Prof. Mgr. Miloslav Klíma, pedagog DAMU, Katedra alternativního a loutkového divadla.

Doc. Mgr. Milan Schejbal, pedagog DAMU, katedra činoherního divadla, obor režie a dramaturgie.

Prof. Mgr. František Laurin, český divadelní a filmový režisér, vysokoškolský pedagog.

PhDr. Vít Závodský, teatrolog, publicista, divadelní kritik.

PaedDr. František Zborník, autor, režisér, herec, porotce, bývalý ředitel Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu.

Prof. Eva Machková, významná odbornice v oblasti české dramatické výchovy.

Alena Urbanová, divadelní kritička členka odborné rady ARTAMA pro amatérské činoherní divadlo.

Jindra Delongová, lektorka dramatické výchovy, vedoucí souboru Pirko, Brno

Doc. Mgr. Karel Vostárek, Výzkumný ústav divadla alternativního, loutkového a specifického.

PhDr. Milan Strotzer, vedoucí pracovního týmu Databáze českého amatérského divadla, pracovník NIPOSU Praha.

Mgr. Ph.D. Alexandr Gregar, pedagog, učitel základů managementu divadla na Katedře teorie a kritiky DAMU Praha.

Divadlo DUHA Polná
uvádí dramatizaci knihy
Vojtěcha Steklače a Pavla Zemka

Příběhy lidských problémů, krizí a selhání, jak je psal život.

Volejte linku...

Hrají:
Radek Žilka, Klára Kuniková, Honzík Vešela
Miloslav Vála, Karla Zmeková, Dagmar Jeřábková
Jiří Křeslan, Jitka Smejkalová, Eva Mědířková, Jiří Šalomoun
Martin Jekl, Olga Smejkalová
Miloslav Kužera, František Mátl, Stanislava Jeklová
Petr Vaněk, Ilona Smejkalová (Marie Vaňková)

Světla, zvuk: Jaroslav Jekl, Daniel Škareda
Režie: Petr Vaněk

Městské kino 2. února 2013
v 17:00 hodin
Vstupné: 50,-, 60,- Kč

Předprodej: Informační centrum
infocentrum@mu-polna.cz, tel.: 567 559 211

OSOBNOSTI DIVADLA DUHA:

Petr Vaněk je od roku 1970, hlavní osobnost souboru. Herec, dramaturg, scénograf, dramaturg a od roku 1985 také režisér. Podílel se na všem, co se dělo v našem divadle, ale také na mnoha akcích, které Divadlo Duha za celou dobu své existence organizovalo a pořádalo. Za všechny jmenujme festival Hrabalova ostře sledovaná Polná, který vedl a organizoval čtrnáct let. Pod jeho režii dosáhl soubor v devadesátých letech největších úspěchů v rámci celé České republiky. Především pětinasobnou

účast na Jiráskově Hronově. Společně s Jitkou Smejkalovou zdramatizovali šest literárních textů. Za celou dobu působení získal celkem třicet devět festivalových cen, za herecké výkony, za režii, dramaturgii, scénografii, na mnoha renomovaných přehlídkách. K šedesátým narozeninám dostal ocenění ministra kultury za dlouholetou práci v oblasti amatérského divadla.

Za padesát let, kdy Petr Vaněk vedl a režíroval Divadlo Duha, se odehrálo 363 představení, na kterých spolupracovalo celkem 196 lidí - herců, režisérů, tanečníků, zpěváků, hudebníků, choreografů, výtvarníků a techniků z Polné a celé republiky.

Miluše Skočdoplová – Vítková v souboru působí od jeho začátku. V Polné založila spolek Klub milovníků kultury a byla jeho předsedkyní. Organizovala společně se svými členy různé kulturní milovnické akce. Organizovala a zajišťovala dvě milovnické estrády s Milošem Frýbou. Pomáhala souboru hlavně tím, že uměla oslovovat a přesvědčovat ty správné mladé lidi. A ty nové mladé a neokoukané tváře přiváděla do divadelního souboru. V souboru Divadla Duha pracovala do konce sedmdesátých let jako dramaturg. Od souboru se nikdy neodstříhla, i když se aktivně nezapojuje a nedává nám typy na inscenace, stále nám fandí.

Jaroslav Klimeš jako režisér nás učil prvním divadelním krůčkům, protože jsme byli všichni divadlem nepolíbení. Učil nás jevištní mluvu, dával velký důraz na mluvní projevy, intonaci, dýchání, mimiku, pohyb na jevišti. Také nám ukázal, jak pracovat s divadelním textem, jak dělat úpravy a škrty. Byl vždy v dobré náladě a spřátelil se s námi natolik, že s námi jezdil nejenom na naše letní divadelní soustředění na tábor Rohoznou,

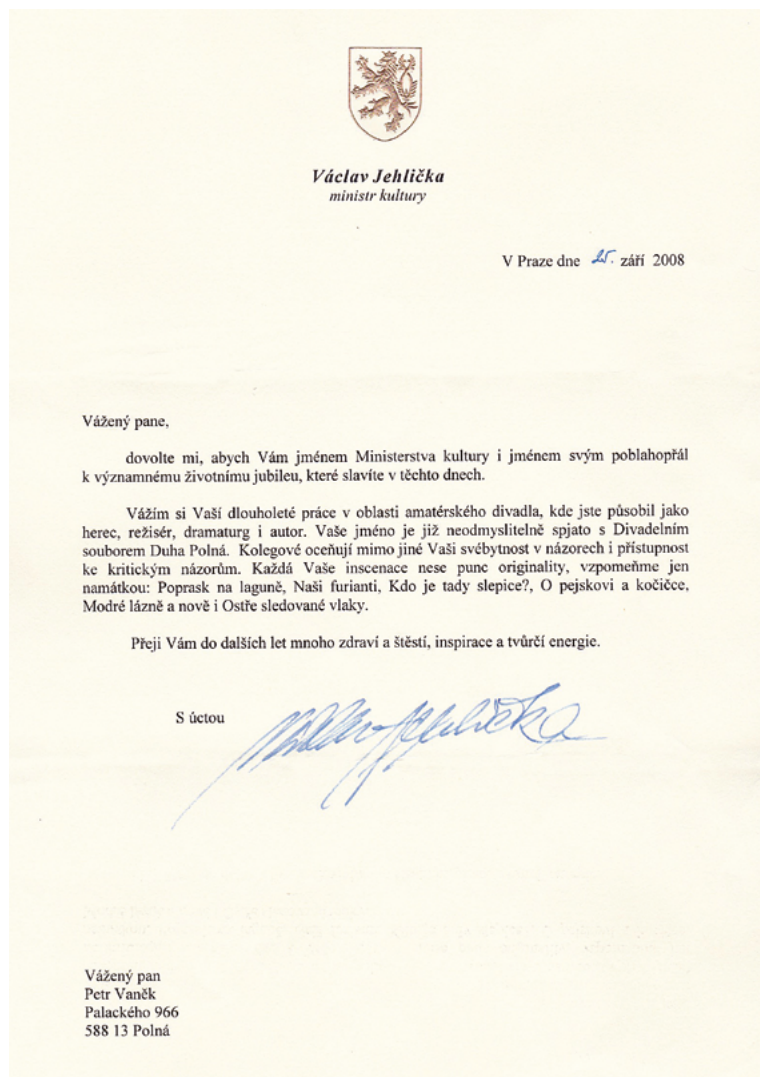
ale také v pozdějších letech na Jiráskův Hronov. Vybudoval podhouby pro další rozvíjení naší divadelní činnosti. Byl to náš první učitel.

Michael Junášek, herec, úspěšný režisér, umělecký šéf Horáckého divadla v Jihlavě. Aktivně spolupracoval s ochotnickými soubory a vedl kurzy amatérské režie. Byl vždy ochotný svoje bohaté zkušenosti předávat dalším. Učil nás divadelní řeč a mimiku, chůzi, pohyb na jevišti. Naučil nás, jak máme rozumět a uchopit divadelní text, a jak s ním tvořivě pracovat v úctě k autorovi. Seznamoval nás s divadelními postupy, nápady

a vtípky a učil nás, jak propracovávat svoje postavy na jevišti. Přibližoval nám divadelní teorii. V Divadle Duha vytvořil nezapomenutelnou hru Poprask na laguně, se kterou získal náš soubor mnohá ocenění a první zkušenosti s profesionálním vedením i s opravdovou divadelní klasikou. Byl to výjimečný člověk, herec a režisér.

Antonín Zástěra, náš milovaný „Toníček“, byl v Jihlavě členem folklorního souboru písní a tanců Vysočan, se kterým procestoval celou Evropu a pomáhal vytvořit ty nejúspěšnější taneční choreografie. Byl výborný tanečník. A herec! No prostě od Pánaboha. Ale hlavně to byl neobyčejně laskavý člověk. S naším souborem začal spolupracovat v roce 1988, kdy už mu bylo šedesát sedm let.

Blahopřání od Ministra kultury Václava Jehličky v roce 2008

Přes svůj „mírně pokročilý věk“, kdy jiní důchodci chodí krmit do parku ptáčky, měl tolik energie, že si s námi, o jednu až dvě generace mladšími, úžasně rozuměl. Jako herec byl velmi univerzální, ale hlavně svoji roli vždy sám dotvořil a byl tak přesvědčivý, že by určitě patřil k ozdobám nejednoho profesionálního souboru. V našem Divadle Duha si zahrál krásné role, byl mnohokrát oceněn a spolupracoval s námi dlouhých deset let.

Nikdy na něj nezapomeneme.

Jaroslav Jekl působí v souboru od jeho počátku. Začínal ještě s Klubem milovníků kultury jako pomocný technik, při první milovnické estrádě a zúčastnil se obou dvou letních putování. V souboru Divadla Duha začínal jako herec, zpěvák, pak se začal věnovat osvětlovací technice a 40 let úspěšně svítí na všechna představení. Jeho doménou je zhotovování divadelních scén k představení. Je hospodář souboru a vede vzorně účetní

evidenci Sdružení Divadla Duha.

Úspěšně spolupracuje na vypracovávání smluv a žádostí pro soubor. Při festivalu vedl evidenci všech hrajících souborů, jejich stravování, příjezdy, odjezdy a současně měl na starosti i osvětlovací techniku, úklid kina a občerstvení. Je to naše nenahraditelná duše souboru.

Jitka Smejkalová v souboru hraje je od roku 1984. Okouzilo ji Povídání o pejskovi a kočičce od Josefa Čapka a společně s Petrem Vaňkem je upravili a zdramatizovali. Pohádka, kterou zahráli společně s Františkem Kunstem, byla historicky nejúspěšnější hrou za celou éru působení souboru Divadla Duha. S úspěchem ji hráli i na celostátní přehlídce amatérského divadla v Jiráskově Hronově. Společně s Petrem

zdramatizovali knihu Betty Macdonaldové Vejce a já a hru nazvali „Kdo je tady slepice?“ Dalším úspěchem byla inscenace Ferda mravenec v cizích službách. Společně s Petrem zdramatizovali pro soubor šest literárních textů, které se s úspěchem odehrály. Během divadelních let si stále doplňovala vzdělání, a s úspěchem ukončila i pětiletý Kurz praktické divadelní režie. V divadle vždy působila a působí jako nadšená aktivní členka.

František Kunst v našem divadelním souboru začal pracovat v roce 1987. Hned od začátku svého hraní byl ochotnickým divadlem zasažen, jako amorovým šípem. Začal se sám zapojovat do vybírání her a hned první hru, kterou souboru skoro vnutil, jsme s úspěchem hráli. Byla to Svatba pro celou Evropu. S touto hrou jsme se také poprvé zúčastnili Národní přehlídky KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM ve

Vysokém nad Jizerou. Největších úspěchů se dočkal v takzvaném malém divadle, a to byla pohádka Povídání o pejskovi a kočičce, kde hráli pouze tři herci. Byli tak úspěšní, že se dostali až do Jiráskova Hronova. Jeho herectví bylo porotou vždy kladně hodnoceno. S naším souborem se František oficiálně rozloučil v roce 1995. Sám si založil vlastní divadelní spolek v rodném Dobroníně. Dnes je velmi úspěšným a příkladným principálem divadelního souboru „Zmatkaři“.

Marie Vaňková v divadelním souboru působí od jeho počátku. Začínala při druhé milovnické estrádě a zúčastnila se obou dvou letních putování. V souboru Divadla Duha začínala jako herečka a zpěvačka, pak se 16 let věnovala pouze zákulisí, protože bylo dost mladých a perspektivních hereček. Měla na starosti kostýmy, líčení, rekvizity a pracovala jako inspicient. Pro soubor zhotovovala kostýmy, loutky, dekoraci, rekvizity.

O roku 1988 pak pokračovala i jako herečka a zpěvačka. Při organizaci festivalu Hrabalova ostře sledovaná Polná se podílela na propagaci festivalu, vypracovávala smlouvy s hrajícími soubory. Měla na starosti informace pro Polenský zpravodaj, informační tabla, veřejná i v kině, vstupenky a dokumentaci festivalu. Je sekretářka souboru, podílí se na vypracování přihlášek na soutěže a komunikuje s pořadateli festivalů. Má na starosti styk s veřejností, propagaci souboru, výstavy, dokumentaci činnosti souboru a svědomitě vede archív.

Bohuslav Žilka náš „Slávek“ byl v prvé řadě vynikající muzikant. Jeho působení v souboru začalo už vlastně v roce 1974 spoluprací s Petrem Vaňkem v Domě dětí a mládeže. V dětském divadelním souboru Lupínek vytvořili s Petrem na dlouhou dobu umělecký tandem a vzájemně se velmi dobře doplňovali. V Divadle Duha byl jedním z tahounů divadla, nejen jako klavírista, skladatel, ale i jako herec, zpěvák a výborný společník.

Jeho hlavní předností bylo to, že hned zpočátku inscenace pochopil, jakou funkci má zastávat hudba v divadelním představení. Jako všechny složky (scéna, kostýmy, světla, rekvizity) má také hudba sloužit divadlu. To Slávek nejen ctil, ale také při své tvorbě a působení na jevišti vždy prosazoval. Za dvacet pět let svého působení v Divadle Duha právem posbíral mnoho ocenění na různých divadelních přehlídkách. Bohužel, již odešel do divadelního nebe.

STATISTIKA DIVADELNÍHO SOUBORU DUHA

Hra	premiéra	režie	počet odehraných představení
Věno slečny Laury	26. 2. 1972	Jaroslav Klimeš	5
Případ Adam a Eva	8. 5. 1973	Jaroslav Klimeš	6
Královnin prsten	15. 11. 1973	Jaroslav Klimeš	8
O brejlatý princezně	19. 12. 1974	Jaroslav Klimeš	5
Bumerang	23. 4. 1975	Jaroslav Klimeš	4
Daň zráni	9. 4. 1976	Jaroslav Klimeš	5
Jako pralidé	21. 4. 1977	Jaroslav Klimeš	4
Rodiče se zbláznili	3. 5. 1984	Jaroslav Klimeš	5
Případ bez jednacího čísla	10. 4. 1986	Petr Vaněk	4
Ženich pro čertici	11. 2. 1987	Petr Vaněk	7
Poprask na Laguně	22. 4. 1988	M. Junášek, P. Vaněk	22
Svatba pro celou Evropu	19. 4. 1989	Petr Vaněk	7
Smetí	16. 9. 1989	Petr Vaněk	1
Naši Furianti	30. 4. 1992	Petr Vaněk	12
Povídání o Pejškovi a Kočičce	27. 4. 1994	Petr Vaněk	74
Kdo je tady slepice?	13. 4. 1997	Petr Vaněk	16
Rodiče se zbláznili	6. 5. 1998	Petr Vaněk	13
Ferda Mravenec	19. 2. 1999	Petr Vaněk	77
Limonádový Joe	18. 11. 2000	Petr Vaněk	5
Výtečníci	20. 4. 2002	kolektiv	2
Smetí	29. 4. 2004	Petr Vaněk	4
Bohouš	29. 4. 2004	Petr Vaněk	4
Nejkrásnější válka	23. 4. 2005	Petr Vaněk	5
Sextánka	27. 10. 2006	Petr Vaněk	1
Ostře sledované vlaky	2. 6. 2007	Petr Vaněk	14
Ať žijí duchové	30. 10. 2009	Petr Vaněk	9
Obchodník s deště	14. 3. 2011	Petr Vaněk	9
Volejte linku	2. 2. 2013	Petr Vaněk	5
Tři na lavičce	24. 9. 2016	Petr Vaněk	20
Nápady svaté Kláry	10. 6. 2017	Petr Vaněk	5
Bohouš (dialog)	31. 3. 2018	Petr Vaněk	5
Celkem			363

31 divadelních her soubor sehrál na 363 představení

5x hrál soubor na Celostátní přehlídce amatérského divadla v Jiráskově Hronově.

Souborem prošlo za 50 let trvání na 196 lidí, kteří spolupracovali jako režiséři, herci, výtvarníci, hudebníci, choreografové, tanečníci nebo technika.

Soubor organizoval výměnná divadelní představení s ostatními amatérskými i profesionálními divadelníky z celé republiky.

Od roku 2004 organizoval pod záštitou města, kraje a Ministerstva kultury divadelní festival Hrabalova ostře sledovaná Polná a uskutečnilo se 14 ročníků festivalu.

Nejslavnějším představení bylo:

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

Nejúspěšnější představení:

RODIČE SE ZBLÁZNILI – 2x na stejný námět, vždy jiné a zajímavé divadlo

POPRASK NA LAGUNĚ – 2x pod různým režisérem

KDO JE TADY SLEPICE? – nejlepší dramaturgie

AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ – největší počet 72 herců a zpěváků

Přehled hostujících divadelních představení (mimo festival Hrabalovka):

1993 Básník a nudle Divadlo jednoho herce (Zdena Hadrboľcová)
- profesionální herečka

1995 Ukrutný Lorco koridou voníš (DS Rádobydivadlo Klapý)

1996 Jak jsem vyhrál válku (Divadlo ABC Praha) – profesionální divadlo

1996 Hádavá pohádka (Divadýlko MRAK Havlíčkův Brod)

1998 Hadrián z Římsů (DS Na Štaci, Němčice nad Hanou)

1999 Stojí za to žít (ADIVADLO Havlíčkův Brod)

1999 A Ježíšek už dávno (DS Rádobydivadlo Klapý)

2000 Jesus Christ Superstar (De Facto Mimo Jihlava)

2001 Dva muži v šachu (DS VOJAN Libice nad Cidlinou)

2002 Pygmalion aneb My Fair Lady ze Zelňáku (DS bratři Mrštíku Boleradice)

2003 Sylvie (DS Havlíček Neratovice)

2003 Sluha dvou pánů (DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou)

2013 Prodaná nevěsta (Sbor Dobrovolných Ochotnických Liboherců z Pyšel)

DALŠÍ NAŠE AKTIVITY I MIMO DIVADELNÍ PRKNA BĚHEM 50 LET PŮSOBNÍ:

Od roku 1972 jsme začali jezdit společně s Jaroslavem Klimešem na Jiráskův Hronov. Zatím pouze jako diváci. Chodili jsme na večerní představení, dopoledne na semináře, na kterých divadelní kritici hodnotili včerejší představení. Odpoledne jsme jezdili na výlety nebo jsme chodili na akce města, na letní scénu. Zažili jsme nádherné módní přehlídky „Z pohádky do pohádky“, „Jaro, léto, podzim, zima“, kterou pořádal n. p. Pleas společně s n. p. Modetou Jihlava a pražským Úbokem. Chodili jsme do „Céčka“, kde se hrálo a zpívalo při kytáře. Jezdili jsme do okolních vesnic na taneční merendy a maškarní plesy. Pod Jiráskovým divadlem byl Divadelní klub, kde se po představení pořádaly diskotéky. Všude se hrálo a tančilo. Zkrátka město Hronov žilo divadelní přehlídkou.

V roce 1988 jsme oslavili 190 let ochotnického divadla v Polné

Na oslavě 190 let ochotnického divadla v Polné, jsme na zpestření programu dne 21. dubna 1988 zahráli ukázkou z představení Poprask na laguně.

V roce 1994 jsme v Polné organizovali třídní Celostátní dramatickou dílnu, kterou vedl Prof. Mgr. Jaroslav Provazník, proděkan Katedry výchovné, tvořivé dramatiky na pražském DAMU.

V roce 1998 jsme oslavili 200 let ochotnického divadla v Polné

V roce 1998 uplynulo 200 let nepřetržité činnosti ochotnického divadla v Polné.

Naši hosté:

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc. s manželkou Mirkou

Delegace z Rádoby divadla Klapí, vedená Ladislavem Valešem s přítelkyní Veronikou

Majka Kotisová vedoucí divadélka „Kapsa“ Karlovy Vary s dcerami Sandrou a Lindou

Vedoucí divadla Krakonoš z Vysokého nad Jizerou manželé Hejralovi,

Slávinka Hubačková z Vysokého nad Jizerou, v současnosti spolupracuje s divadelním spolkem Vojan v Libici nad Cidlinou.

Program oslav:

200 LET OCHOTNICKÉHO DIVADLA V POLNÉ

Oslavy se konají pod záštitou Městské rady v Polné

SOBOTA 29. SRPNA 1998

9.00 - 10.00 hod. na Husově náměstí

KONCERT DECHOVÉ HUDBY

10.00 hod. Loutkové divadlo Husovy knihovny

pohádka **KAŠPÁRKOVŮ ZMOUDŘENÍ**

vstupenky lze zakoupit na místě

ODPOLEDNE BUDE DIVADLO OTEVŘENO

16.00 hod. sál kina

divadelní představení Divadla Duha

RODIČE SE ZBLÁZNILI

vstupenky lze zakoupit na místě

20.00 hod. kulturní sál v Zámku

SPOLEČENSKÝ VEČER

20.00-21.30 vystoupení členů divadelního souboru Jiří

Poděbradský, Divadla Duha a hostů

22.00 - ... taneční večer

*vstupné 40,- Kč - předprodej ve Výběrovém secondhandu,
Třebízského ulice*

200 LET OCHOTNICKÉHO DIVADLA V POLNÉ

VSTUPENKA

**na všechny pořady
v sobotu 29. srpna 1998**

SPOLUPOŘÁDALI JSME TŘI DIVADELNÍ PLESY

28. listopadu 1998 I. divadelní ples Divadla Duhy

První divadelní bál jsme pořádali společně s divadelním souborem Jiří Poděbradský, byl na téma Jiráskovy Lucerny. Na sále byla památná lípa s lavičkou. Přijela paní kněžna Bohuslava Veitová na koni a jejího koně neslo šest silných chlapců. Na začátku byl malý úryvek z Lucerny a potom pokračovali naši přátelé z Němčic nad Hanou.

Na programu měli ukázkou folklórních tanců národopisného souboru PANTLÉK z Němčic nad Hanou a krasojízdu na kole, kterou předvedla krasojedkyně Jitka Borovičková.

(PANTLÉK - Název Folklórního souboru z Němčic Nad Hanou, je podle svatebního čepce hanácké nevěsty, zdobené zrcátky, perličkami a pantlem.)

Naši hosté z Němčic nad Hanou s ukázkou tanců folklórního souboru „Pantlék“

Jitka Borovičková s ukázkou krasojízdy

Příjezd paní kněžny Bohuslavy Veitové

Petr Vaněk, Dana Topičová s manželem Ivem, Bohuslava Veitová

Plesová zábava s tancem

20. listopadu 1999 II. divadelní ples Divadla Duhy s názvem – Z pohádky do pohádky

Divadlo Duha zajišťovalo program a pomáhalo s organizací. Hrál soubor Efendix a Polenský Big Band, zpíval mladičký Jan Smigmator. Hráli jsme tři upravené pohádky: „Zasadil dědek řepu,“ kdy zasazenou řepu pomáhali vytáhnout i přítomní návštěvníci plesu. Pohádku „O Sněhuře a osmi Trpaslících.“ Sněhura snědla společně s Trpaslíky otrávená jablka a všichni se otrávil. Na závěr programu byla pohádka „O Otesánkovi,“ který snědl sedm členů souboru

Polenský Big Band zpívá Jan Smigmator.

Efendix

Pohádka „Zasadil dědek řepu...“

Jaroslav Richter, Ilona Smejkalová ml., Aleš Klusáček

Vyrostla velká převeliká ...řepu vytáhli a...

Vyloupila se Ilona Smejkalová ml.

Pohádka „O Sněhuře a osmi Trpaslíkách“

Zlá královna dává Sněhuře otrávená jablíčka

Sněhura dává jablíčka Trpaslíkům

Pohádka „O Otesánkovi“

Otesánek Miroslav Karas „Jed jsem, sněd jsem“

... a všichni se otrávilí

Neohrožená babka Libuška Musilová seká motýčkou....

Z Otesánkova břicha vyskákali všichni živí a zdraví, Libuše Musilová, Hana Valová, Markéta Smejkalová, Olga Smejkalová, Aleš Klusáček, Jaroslav Richter, Jiřina Richterová, Karla Zmeková

Akce Divadla Duha na Polenské pouti v roce 2000 – výroba bramboráků

Měli jsme pronajatou kuchyň bývalé školní jídelny a vyráběli „bramboráky“. Průkazy o bezinfekčnosti byly nutností. Během výroby se na nás přišla podívat a kontrolovat Česká obchodní inspekce. Kontrolovala suroviny, postup výroby a nakonec dva bramboráky zvažila a ochutnala. Vše bylo v normě. Celkem jsme jich vyrobili tři tisíce kusů. Za výtěžek jsme doplnili světelný park souboru, hlavně 1000 W žárovky.

Podpůrné slogany, které doporučovaly a nabízely bramboráky při prodeji:

Bramboráky od „DUHY,“ léčí všechny neduhy.

Vošouchy má každý rád, ať je starý nebo mlád.

Ve cmundě je síla hrozná, kdo si koupí ten to pozná.

Bramboráky Duha, jdou do krku ztuha.

Kolik bramboráků sníš, tolikrát jsi člověkem.

Bramborák 100x jinak, vždy zdravý, chutný, stravitelný (a stále stejný)...

BYLO ZPRACOVÁNO ŠEST METRÁKŮ BRAMBOR.

18. listopadu 2000 III. divadelní ples Divadla Duhy

Večerní bál byl vyvrcholením oslav k 30. výročí trvání našeho divadla. Na oslavy byl připraven program pro hosty, kteří se sjeli z celé republiky, nejenom prohlídka města, věže, synagogy, divadelní představení, ale také divadelní ples. Od poloviny srpna, byla připravovaná výstava, která byla průřezem všemi inscenacemi za třicet let činnosti.

Program oslavy:

17.00 hod. - KOŇSKÁ OPERA aneb LIMONÁDOVÝ JOE aneb BONAKO

19.00 hod. - Setkání divadelníků na výstavě divadla v budově IP Izolace Polná.

20.30 hod. - III. divadelní bál Divadla Duha – hraje Efendix

V roce 2006 při zahájení festivalu Hrabalova ostře sledovaná Polná, jsme společně oslavili úžasné 85. narozeniny našeho kmenového herce **Toníčka Zástěry**. Popřáli jsme mu hodně zdraví a štěstí a poděkovali mu za milé a radostné chvíle, které jsme společně prožili na jevišti. Do dalších let jsme mu popřáli hlavně hodně spolehlivých přátel, zdraví, lásku, štěstí, a hojnost všeho dobrého.

Olga Smejkalová, Petr Vaněk, Antonín Zástěra, Jitka Smejkalová

Dva členové našeho souboru Divadla Duha, Petr Vaněk a Jitka Smejkalová, absolvovali pětiletý Kurz praktické divadelní režie (KOPR).

TYLOVO DIVADLO RAKOVNÍK čtvrtek 8. 11. 2007

Sál kulturního centra
Artur Schnitzier

U ZELENÉHO PAPOUŠKA

Absolventské představení Kurzu praktické divadelní režie a slavnostní vyřazení frekventantů

Foto z absolventského představení U ZELENÉHO PAPOUŠKA

Slavnostní vyřazení absolventů Kurzu praktické režie

Dne 29. března 2014 se uskutečnilo odhalení pamětní desky Bohumila Hrabala k 100. výročí narození. K tomuto výročí byla veřejnosti také představena publikace Milana Šupa Bohumil Hrabal a Polná. Ochotníci z divadelního souboru Divadla Duha poté pivovar obohatili o výjevy ze slavných Hrabalových Postržížin - včetně zabíjačky.

Odhalení pamětní desky - malý Bohoušek Hrabal

Řezník Jaroslav Neubauer, strýc Pepin Olga Melicharová, kominík Miroslav Vala

Zleva:
Jaroslav Jekl, Olga Melicharová, Miroslav Vala, Stanislava Jeklová, Dagmar Jeřábková,
Aleš Smejkal, František Mátl, Klára Kuníková, Martin Jekl, Jitka Smejkalová,
Jakub Brož, Karla Zmeková, Jaroslav Neubauer

Pepin Olga Melicharová, Maryška Simona Vaňková

Karla Zmeková, Martin Jekl, Jaroslav Jekl, Jitka Smejkalová, František Mátl

Petr Vaněk, Bohoušek Hrabal - Jakub Brož

Večery po představení byly často v klubovém duchu

Díky dlouholeté podpoře společnosti IP POLNÁ, s.r.o. jsme nepotřebovali budovat rozsáhlé zázemí. Již v roce 2000 nám poskytli možnost uspořádat v jejich objektu bývalé elektrárny naši velkou výstavu k 30 výročí divadla. Pravidelně jsme využívali jejich vinotéku při festivalu Hrabalovka k pohoštění hostů a závěrečné after party. V tom čase se místo stávalo jakýmsi nepsaným divadelním klubem, kde se končilo pozdě k ránu.

Děkujeme za pomoc, za první elektronické vstupenky, letáky a plakáty, grafiku, prostory na zkoušky, občerstvení a pohoštění, uskladnění Pepina, techniku k promítání a celkovou dlouhodobou podporu.

2016

2013

2010

Radim Vaněk a třicetkilový tuňák

Hosté festivalu v roce 2016 Petr Vojkůvka a Otmar Brancuzský s přítelkyní Evou

2017

Prameny a literatura - Zdroj čerpání:

Archiv Divadla Duha (fotografie, novinové výstřižky, programy, hodnocení)
 HODNOCENÍ A VÝSLEDKY Občasník festivalu Hanácký divadelní máj – 1990
 KRAKONOŠŮV DIVADLENÍ PODZIM 1990, Podle magnetofonového záznamu. Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.
 KRAKONOŠŮV DIVADLENÍ PODZIM 1990, VĚTRNÍK, deník přehlídky č. 2
 KRAKONOŠŮV DIVADLENÍ PODZIM 1992, VĚTRNÍK deník přehlídky č. 9
 Jiráskův Hronov 1993, JEŽEČEK KAMZÍČEK první hronovský „samizdatový“ zpravodaj
 Jiráskův Hronov 1995, ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 8
 Jiráskův Hronov 1998, ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 4 J. Císař a Z. A. Tichý
 Popelka Rakovník 1994, KUKÁTKO zpravodaj XIII. přehlídky č. 3 Kateřina Fixová
 Sonja Sázavská POLENSKÝ ZPRAVODAJ č.5/1995
 Recenze: František Laurin 1995 ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 8
 Recenze: M. Klíma ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 7
 AMATÉRSKÁ SCÉNA 3/1997, TŘEBÍČSKÉ RADOSTI A STAROSTI autor Jan Císař
 KRAKONOŠŮV DIVADLENÍ PODZIM Recenze: Větrník 3/1997
 Závěrečné slovo poroty autor Prof. PhDr. Jan Císař, CSc. (Větrník č. 8/1997)
 Slepice Divadlo o lidech (ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 4/1998)
 Rodiče Výňatek z recenze prof. PhDr. Jan Císaře AMATÉRSKÁ SCÉNA č. 6/1998
 Sextánka AMATÉRSKÁ SCÉNA 6/2006
 Ostře sledované vlaky - recenze... prof. PhDr. Jan Císař, CSc. (ZPRAVODAJ JIRÁSKOVA HRONOVA č. 9)
 Obchodník s deštěm Třešťské divadelní jaro 2011 Recenze OKO- č. 8
 Tři na lavičce Třešťské divadelní jaro 2016 Recenze OKO- č. 8
 Festivalový zpravodaj OKO v Třešti v roce 2018
 KOPR Absolventské představení Kurzu praktické divadelní režie a slavnostní vyřazení frekventantů Amatérská scéna č. 6/2007

Autor textů: Marie Vaňková, Petr Vaněk

Autoři foto: Ivo Mičkal, Radek Lavička, Jiří Rathouský, Jaroslav Jekl, Jaroslav Richter, Václav Novotný, Marie Vaňkové

Grafická úprava a sazba: Ak. Mal. Jaroslav Novotný

Jazyková korektura: Bohuslava Veitová

Vydalo Divadlo Duha Polná 2022.

První vydání v nákladu 300 ks.

